

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/101/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414010064
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Králiková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1414010064.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikuša a Mgr. Marcely Kosovej v trestnej veci obžalovaného A. R. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zákona , o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/22/2014 zo dňa 29.05.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. októbra 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie Okresného prokurátora Bratislava IV z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/22/2014 zo dňa 29.05.2014 bol obžalovaný A. R. podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava IV sp. zn. 1Pv 303/12 zo dňa 13.02.2014 pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. por. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

obžalovaný dňa 05.04.2012 v čase o 09.06 hod. v C. - E. N., na H. sv. U. vošiel do pobočky U. obchodnej banky a.s. a zamaskovaný pokrývkou hlavy aj šatkou cez tvár a držiak v pravej ruke krátku čiernu strelnú zbraň, prikázal pracovníkovi K. T. K., aby si sadol a pozeral na podlahu, následne pristúpil k pracovníčke banky pracoviska č. X E. N. a mieriac zbraňou na túto pracovníčku povedal, aby mu dala peniaze, že nechce nikomu ublížiť, pričom obžalovaný bol pracovníčkou banky E. N. upozornený, že hotovosť nemôže hneď vydať, pretože zásuvky trezoru sú časované, na čo obžalovaný neustále mieriac zbraňou na pracovníčku banky pristúpil k ďalšej pracovníčke banky pracoviska č. 5 Q. C., ktorá obžalovanému v strachu o svoj život a zdravie dobrovoľne z trezorovej zásuvky pracoviska č. 5 umožnila zobrať hotovosť v celkovej výške 3.100,- €, po čom obžalovaný opätovne pristúpil k pracovníčke E. N. a vybral z otvorenej trezorovej zásuvky pracoviska č. 2 celkovú hotovosť vo výške 4.445,- € a obžalovaný následne z pobočky banky v čase o 09.08 hod. odišiel na neznáme miesto, čím spôsobil pošk. U. obchodná banka a .s., so sídlom Z. XX, C., P.: XX XXX XXX celkovú škodu vo výške 7.545,- €,

nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd odkázal poškodenú U. obchodnú banku a.s., Z. XX, C., IČO: XX XXX XXX s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Protii tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor.

V písomných dôvodoch odvolateľ uviedol, že sa nestotožňuje s rozsudkom súdu prvého stupňa. Obvinený spáchanie skutku popiera a tvrdí, že v pobočke banky nebol, a že v tom čase spal u kamaráta T. P.. Toto jeho tvrdenie sa však ukázalo ako nedôveryhodné a nebolo potvrdené žiadnymi vykonanými dôkazmi. Samotný sv. P. iba potvrdil, že ráno išli (aj s obvineným) k nemu na L. ulicu (M.) spať, no jednoznačne sa nevedel vyjadriť, či obvinený skutočne u nich spal, pretože v ten deň sa sv. P. zobudil

okolo 13.00 hod. a obvinený už na byte nebol. Takisto sv. P. potvrdila len to, že ráno videla svojho syna (sv. P.) spolu s obvineným, ako prišli k nim na L. ulicu, n o následne šla do práce, preto sa nevedela vyjadriť, či skutočne obvinený v čase bankovej lúpeže spal na L. ulici. Je teda zrejmé, že na čas lúpeže nemá obvinený žiadne alibi, navyše sám vo svojej výpovedi nedôveryhodne uvádza, že keď sa na byte u sv. P. zobudil tak odišiel z bytu, ale už si nepamätá, že kde.

Obvineného ako svedka lúpeže naopak usvedčuje výpoveď sv. R., a aj výpovede a vykonané rekognície dvoch pracovníčok banky. Sv. R. ako prvý opoznal obvineného podľa fotiek a videa zverejneného masovokomunikačnými prostriedkami, pričom obvineného opoznal jednak podľa oblečenia, aké obvinený nosieva (biele tenisky, rifle, mikina), a aj podľa štýlu pohybovania, gestikulácie, rýchlych pohybov, podľa spôsobu ráťania formou prstov na ruke. Ak súd v oslobodzujúcom rozsudku uvádza, že sv. R. nemohol vidieť žiadne ráťanie, pretože na zázname nie je, tak k tomu je potrebné uviesť, že na obrazovom zázname na CD nosiči označenom ako XXXXXXXXXXXXXXXX-XX.AVI v čase o 09:07:06 hod. zreteľne vidno, ako páchatel počíta (odráťava) na prstoch ľavej ruky. Ide pritom o typický spôsob a dynamiku ráťania formou prstov na ruke, aké sv. R. videl u obžalovaného počas hádok s jeho frajerkou (výpoveď sv. R. na č.l. 112). Štýl a spôsob ráťania formou prstov na ruke, ako ho vidno u páchatela lúpeže na obrazovom zázname, možno pritom považovať za dostatočne individualizovaný, typický pre konkrétnu osobu, a teda spôsobilý byť dôkazom toho, že páchatelom lúpeže je práve obžalovaný.

Dve pracovníčky banky vykonali rekognície, kedy opoznávali páchatela podľa postavy aj podľa hlasu, pričom pri opoznávaní podľa hlasu jednoznačne a s určitosťou označili obvineného za páchatela bankovej lúpeže. Sv. N. sa vyjadrila, že hlas obvineného jej najviac sedí k osobe páchatela prikláňa sa k tomu hlasu, a takisto sv. C. uviedla, že hlas obvineného je presne ten hlas, aký mal páchatel, hlasy ostatných figurantov jednoznačne vylúčila. Obidve pracovníčky boli priamymi svedkami bankovej lúpeže a počuli páchatela lúpeže rozprávať počas lúpeže, kde si jeho hlas presne zapamätali, a aj rekognície boli vykonané jeden, resp. dva dni po lúpeži, kedy obidve pracovníčky mali hlas páchatela stále v pamäti.

Z vyššie uvedených dôvodov je potrebné prijať záver, že je to práve obžalovaný, ktorý sa dopustil žalovaného trestného činu v zmysle podanej obžaloby. Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pretože prvostupňový súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

K odvolaniu okresnej prokuratúry sa písomne vyjadril obžalovaný A. R. prostredníctvom obhajcu. Z vyjadrenia vyplýva, že nebolo preukázané, že obžalovaný v deň kedy mal spáchať trestný čin spal u svedka P. iba toľko, že toto tvrdenie nebolo vyvrátené. Samotný fakt, že obžalovaný v skorých ranných hodinách išiel spať k tomuto svedkovi, bolo potvrdené svedkom a jeho matkou, pričom zjavne boli pod vplyvom alkoholu. Pracovníčky banky jednoznačne vyvrátili, že by bol páchatel opitý. K opoznaniu obžalovaného svedkom R. obžalovaný tvrdí, že nie je nič výnimočné bežne stretnúť na ulici ľudí v bielych teniskách, riflích a mikine. Navyše oblečenie páchatela zachytené priemyselnou kamerou bolo iné než bolo nájdené u podozrivého. Vo vyjadrení obžalovaný uviedol, že tvrdenie prokuratúry, že dve pracovníčky pri rekognícii jednoznačne a s určitosťou opoznali obžalovaného podľa hlasu ako páchatela opomína protokol o rekognícii, z ktorého vyplýva, že svedkyne C. a N. podľa postavy žalovaného ako páchatela vylúčili. Tiež uviedol, že nebolo opoznaný hlas páchatela. Jedná sa iba o označenie podobnosti s hlasom podobným páchatelovi. Nájdená zbraň bola nezameniteľne iná než zbraň použitá pri lúpeži. Poukázal na zásadu in dubio pro reo, pričom zhodnotil záver súdu prvého stupňa za správny a zákonný a preto navrhol odvolanie okresnej prokuratúry zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajskej prokuratúry navrhol odvolaniu okresnej prokuratúry vyhovieť v celom rozsahu.

Obžalovaný A. R. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol zamietnuť odvolanie prokuratúry, poukázal na písomné vyjadrenie.

Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd (§ 315 ods. 1 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov u nich na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. V intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré

im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadal len za predpokladu, že by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, pričom zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu determinovaným uvedeným ustanovením je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimku z uvedenej zásady a to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku a to dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí odvolací súd v rámci prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a všetky jeho výroky spolu s odôvodnením, sú v súlade s § 163 ods. 1 Tr. por. Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov konštatoval, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne a zákonné.

Jednou zo základných zásad rekodifikovaného trestného konania je zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci upravená v § 2 ods. 10 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní potupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstarával súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní smie súd prihliadnuť len na dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak zistí, že toto nie je dôvodné.

Vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vykonal všetky dôkazy v danej veci dostupné, tieto správne vyhodnotil a pri zhodnotení zásad objektívnej pravdy konštatoval, že vo veci musí rozhodnúť podľa zásady in dubio pro reo.

V odôvodnení rozsudku podrobne popísal výpovede obžalovaného, ale aj svedkov, pričom odvolací súd na tieto výpovede poukazuje bez potreby ich znovu opakovať.

Naviac dodáva práve s poukazom na dôvody odvolania nasledovné:
obžalovaný jednoznačne poprel spáchanie skutku. Jeho obrana, že večer bol opitý a spal v byte svedka P. bola potvrdená svedkyňou P. a čiastočne aj svedkom T. P..

Pracovníčky banky, svedkyne C. N., Q. C. popísali priebeh skutku, opísali páchatel'a, ktorý mal na hlave kapucu a cez tvár šatku, nebol z neho cítiť alkohol, nejavil známky opilosti.

Svedkyňa C. na polícii spoznala hlas páchatel'a, ale na hlavnom pojednávaní uviedla, že postava obžalovaného sa jej nezdá, nevedela uviesť, či obžalovaný je páchatel'om. Rovnako vyznela aj výpoveď ďalšej pracovníčky banky - E. N..

Svedok T. K. popísal páchatel'a zhodne ako svedkyne a na hlavnom pojednávaní dodal, že obžalovaného ako páchatel'a nespoznáva. Svedok C. F., ktorý prišiel v banke tiež do styku s obžalovaným, na hlavnom pojednávaní uviedol, že nemôže tvrdiť, že obžalovaný je páchatel'om.

Z uvedených výpovedí nie je možné vyvodiť záver, že obžalovaný spáchal žalovaný skutok.

Súd vyhodnotil aj ostatné dôkazy, ako boli vzorky DNA, daktyloskopické stopy a CD nosič, pričom ani z týchto dôkazov nevyplýva skutočnosť zhodná s obžalovaným. Je pravdou, že v dome obžalovaného boli zaistené biele tenisky s čiernym pásom a vo vozidle plynovú pištoľ C., ale páchatel mal tenisky celé biele a pri skutku použil revolver. Ani výsledky rekognícií nepriniesli do veci nové skutočnosti.

Je nesporné, že hoci svedok R. spočiatku označil obžalovaného za páchatel'a a to zo záznamu v televízii, ktorú sledoval, neskôr svoju výpoveď spochybnil.

Za takto dokumentovaného stavu súd správne postupoval, keď podľa § 285 písm. c/ Tr. por. obžalovaného A. R. oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

K dôvodom odvolania okresného prokurátora treba uviesť, že súd správne zhodnotil faktickú možnosť spáchania skutku obžalovaný, ktorý na noc a ráno dňa 05.04.2012 do 07.45 hod. má alibi. Svedkyňa N. P. potvrdila, že asi od 05.30 hod. ráno do 07.45 hod. spal obžalovaný u nich doma. Skutok sa stal dňa 05.04.2012 o 09.06. hod. - čo by fakticky obžalovaný nemohol stihnúť.

Svedok R. svoju výpoveď spochybnil a jeho konštatovanie pri prvom výsluchu, že išlo o obžalovaného, bolo založené iba na dojmach z toho, ako videl páchatel'a z jeho pohybu a oblečenia, pričom ale v konečnom dôsledku uviedol, že len dedukoval, že páchatel'om môže byť obžalovaný.

Naviac ani konfrontácie svedkýň C. a N. nevyznegli jednoznačne v neprospech obžalovaného.

Aj keď obžalovaný bol dôvodne podozrivý, že sa dopustil zažalovaného trestného činu, bol dokonca vo väzbe, výsledky dokazovania vykonaného pred súdom nevyznievali jednoznačne a nie je tu ani úplná ucelená reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodiť bezpečný záver, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania spáchal obžalovaný. Preto súd prvého stupňa správne rozhodol, keď obžalovaného podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil (R NS č. 14/1964).

Nakoľko odvolací súd nezistil žiadne pochybenie v napadnutej časti rozsudku, preto v zmysle § 319 Tr. poriadku odvolanie okresného prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.